

(Udfrydelse af Berg). Ja, det er det samme, hvilket Aarsstal den er af, thi vi ere jo enige om, hvilken Erklæring det er; Aarsstallet har jeg ikke hos mig, og jeg har ikke set det efter; men der er jo ikke Tvivl om, hvad det er for en Erklæring, det ærede Medlem sigtede til, og jeg sigtede til den samme. Dens Hovedbetragtning er den, at det paa Grund af Sagens Vigtighed bør være et Lovgivningskønne at give Koncession paa Jernbaneanlæg. Dette er for mig aldeles ikke overbevisende, det kommer virkelig ikke an paa, om Sagen er mere eller mindre vigtig. Der er meget vigtige Sager, der stadig kunne afgjøres vedagl. Resolution. Men det, det kommer an paa, er Sagens Karakter, om der allerede fra tidligere Dage har været Hjemmel til at afgjøre lignende Sager ad Regeringsveien og ikke ad Lovgivningens Vej, saa jeg har selvfølgelig ikke kunnet høre mig for det Raisonnement, der er fremfat i denne Erklæring af Generalprokurøren. Jeg skal for Øvrigt ikke fordybe mig i det Forhold, saa meget mere, som jeg i Fjor er udtalt mig tilstrækkeligt om det, i hvert Fald saa meget, som jeg i nærværende Dieblit anser for nødvendigt. Jeg skal med Hensyn til det ærede Medlems og Folkethingets Stilling kun minde om, at i Aaret Attenhundrede og ... ja lad mig nu ikke citere galt igjen, det maa være i Attenhundrede og tre eller fire og halvfjers, da Ribebanen blev vedtaget, blev en Betænkning afgivet af Folkethingets Flertal, der strax fjød Regeringen frem til Ribebanen, og som forlangte Bane til Ribe anlagt, fordi man derved haabede at faae den vest-slesvigke Bane og saa altsaa Fortsættelsen fra Ribe til Vandgrændsen; dette ville vist adskillige ærede Medlemmer erindre. Det var altsaa ganske naturligt, at den tydske Regering derved maatte se et sikkert Tegns paa, at naar den mødte med en Vestbane i Slesvig, vilde vi ogsaa møde med denne Fortsættelse. Jeg skal, da vel ogsaa praktiske Forhold have Betydning for ærede Medlemmer her i Salen, tillade mig at minde om, at hvis man ikke havde anlagt denne Banestrækning, havde man paa Vestkysten en Bane fra Thisted til Ribe, en Bane fra Hamborg til Vandgrændsen, men manglede en Forbindelse paa 3/4 Mil fra Ribe til Vandgrændsen. Det vilde ganske vist være et behynderligt Forhold, men det fik nu at være, hvis det ikke var et Forhold, som vort Land eller den Egn, der nærmest er Tale om, ikke paa nogen mulig Maade kunde være tjent med. — Maa jeg blot tilføie overfor det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (S. Sørensen),

at jeg albrig har nægtet, at det var passende for Staten at betale en rundelig Pris for Jordafstaaelse, men deraf følger dog ikke, at jeg skal erkjende, at man kan give en hvilken-somhelst Pris, som en Lodseier forlanger, det tror jeg ikke er i Statskassens Interesse, og ved Standerborg er Prisen virkelig meget høi; ca. 8,000 Kr. pr. Tønde Land er ingen ren Bagatel, det er ikke Noget, man faar hver Dag. Hvilke Priser, man betaler ved Kjøbenhavn, veed jeg ikke, jeg kjender ikke Noget til dem og skal derfor ikke udtale mig derom, men ret sandsynligt er det dog, at Jord, der ligger lige ved Kjøbenhavn, kan være nok saa meget værd som Jord, der ligger lige ved Standerborg, urimeligt er det i hvert Fald ikke at antage. Jeg glemte for at saa fast overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Bjørnbal), at det ærede Medlem har brugt det Udtryk, at Opmaalingerne ved Jernbaneanlæg ofte havde viist sig flette og upræcise, og at dette havde viist sig ved deres Anvendelse. Der er mig Intet derom bekendt, men det forekommer mig, at, naar det ærede Medlem siger saa Meget — og det er temmelig Meget at sige om de Mænd, der have forestaaet Opmaalingerne — vilde det ærede Medlem gjøre ganske vel i at fremlægge Beviser for saadanne Sigtelser.

Bust: I tidligere Møder, hvor denne Sag er bleven behandlet her i Thinget, er der flere Gange omtalt et Slags Løfte om, at naar vi i sin Tid behandlede en Expropriationslov, kunde der blive taget alt muligt Hensyn til de Lodseiere, der sølte sig brøstholdne ved Ribe-Banens Anlæg. Det Løfte er fra Finantsudvalgets Side blevet givet disse Lodseiere, og det er i sin Tid blevet tiltraadt af Thinget. Vi ere jo ikke særdige med den Sag endnu, og naar den ærede Minister i sin Replik til det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte, at Ribe-Banen vare vi komne over — saavidt jeg forstod Ministeren, mente han at den Sag var i Orden — saa er der netop i denne Samling fremkommet Andragende fra flere efter deres Opfattelse ufyldestgjorte Lodseiere ved Ribe-Banen, som paa Grund af de provisoriske Anstalter ved dette Baneanlæg, sølte sig i høieste Grad brøstholdne. Med mange af Lodseierne er man bleven enig, og hvorfor? Ribe-Banen er bleven nævnt flere Gange i Henshold til denne Betænkning, hvor der er givet en hel Del Løfter, og Sagen har jo ogsaa sit rette Forum ved Behandlingen af en Expropriationslov, under hvilken maatte en hel Del af disse Lodseiere kunne komme ind. Naar